¶ Capitulum. VIII Lectio. CXV

habitaꝛ cõtrahit sordes: vermes: ⁊ varias corruptiones. Et ita est de multoꝝ cõsciẽtijs que nõ inhabitanꝛ ab eis. Nũq̃ tñ ẽ eis ita male sicut in quadragesima qñ redeũt ad se ⁊ intrant domos cõscientiarũ suaꝝ malaruꝫ: Ibi inueniũt vermes: corruptiões ⁊ fetores veterũ pctõꝝ: ⁊ dom⁹ incipit declinari ad mortẽ. Juxta illud Prouẽ.ij. Inclinata est ad mortem dom⁹ ei⁹. ⁊ ad inferos semite ipius. ¶ Tertio domus cõscientie debet habere aptũ tegumentũ. Coopimentũ bone cõscientie est honestas cõuersationis virtuose: vt boni viri qḋ didiceꝛt interi⁹: ostendãt exteri⁹. Et sic luceat lux eoꝝ corã hominibus vt videant opa vestra bona ⁊ glorificẽt patrẽ vestrũ qui in celis est. hoc est qḋ dicit Math.x. Quod in aure audistis p̄dicate sup tecta. i. p bonã ↄuersationẽ. ¶ Quarto dom⁹ ↄsciẽtie debet habere frequẽs expurgamentũ p scopã confessionis: nec ad aliqḋ remediũ fugiendũ est: vt a diabolo vel a peccato: nisi ꝙ a cõscientia expellaꝛ peccatũ. Unde Aug⁹. sup Joh. omelia. xli. Seruus peccati quo fugit secũ se trahit: quocũq̃ fugerit non fugit seipam mala ↄscientia. nõ est quo eat: semp sequiꝛ se: imo nõ recedit a se. peccatũ eñi qḋ fecit intus est. Uis audire consiliuꝫ? Si vis a deo fugere ad ipm fuge: cõfitendo nõ latendo. cõfiteri potes: latere nõ potes. Sic est de diabolo sicut fuit ḋ Dedalo ⁊ labyrintho. Fecit eñi Dedalus domũ quãdam cũ varijs vijs ⁊ cũ parietibus ita pplexis ꝙ nullus eã intrans exire poterat sine glomere fili. ⁊ illa dom⁹ vocabaꝛ labyrinth⁹. i. labor intus. qꝛ in egrediẽdo ⁊ in ingrediendo maxim⁹ labor fuit. In illa domo inclusit Dedalus vnũ monstrũ qḋ ex vna medietate fuit homo: ⁊ alia medietate bos: ea intentione vt ibi imppetuũ pasceret ⁊ nunq̃ exiret: sicut narrat Ouidius li. viij. Metamor. ⁊ Isido. iij. Etymolo. Moraliter loquẽdo. qñ ita est ꝙ diabolus pcipit vnã psonã aliqḋ peccatũ monstruosum fecisse: facit cõscientiã talis q̃si domũ Dedali. ⁊ abscondit pctm̃: ⁊ fabricat illi peccatori tot vias pplexas ⁊ parietes obsistẽtes: nũc de timore: nũc de pudore: nunc de negligẽtia: nũc de expectatione ⁊ dilatiõe ↄfessionis. ⁊ ibi occultat illud monstrũ: vt nullus ↄfessor possit intrare nisi cũ glomere fili. Oportet. n. cõfessorem reuoluere oẽs interrogationes spectãtes ad peccatũ anteq̃ reus velit cognoscere illud quod fecit. Nõ sic facit probus homo ↄfessoribus suis: sed omnia pandit ⁊ ostendit nude et apte. Juxta illḋ qḋ in figura scribiꝛ. iiij. Regl. xx. Omnia que sunt in domo mea viderũt: nihil est quod nõ monstrauerim eis in thesauris meis. ¶ Lectio. CXV.

b HEc cogitans apud me ⁊ cõmemorãs in corde meo: qm̃ immortalis ẽ in cogitatiõe sapiẽtia: ⁊ in amicitia illius delectatio bona: ⁊ in operib⁹ manuũ illius honestas sine defectione: ⁊ in certamine loquele illi⁹ sapientia: ⁊ p̄claritas in cõicatione sermonũ illi⁹. circuibã querens vt illã mihi assumerẽ. Postq̃ Salomon enumerauit octo p̄rogatiuas q̃s dotis nomine de⁹ tribuit hõi qui sapientiã accipit sibi sponsam: ꝓpter q̃ bona merito debuit Salomõ moueri ad nuptias cũ sapia ↄtrahendas. Hic ponit recapitulãdo suoꝝ dictorũ in genere recitationẽ. Solẽt eñi amãtes cõmẽdatiões amicoꝝ suoꝝ pluries reiterare ⁊ inculcare sub diuersis sermonũ coloribus: licet snia semp sit vna. Uñ ista lectio nõ est nisi recapitulatio p̄dictoꝝ. In q̃ tñ tria fiũt. Nã p̄mo ostendit ꝙ intẽse de sapia cogitauit. Scḋo quales in eo ꝟtutes põderauit. Tertio q̃ effectualiꝛ circa eã habendã multiplr laborauit. Scḋa ps ibi: Qm̃ imortalis. Et tertia ibi: Circuibã. Circa p̄mũ dicit sic. ¶ Hec cogitans apud me. A
Hec videlicet p̄uilegia q̃ danꝛ p sapientiã: q̃ cito postea cogitãs recitabo. q̃tum ad actualẽ intelligẽtiã apḋ me occulte sine exp̄ssione vocali ad alios. ⁊ cõmemorãs in corde meo q̃si diceret: Nõ solũ cogitaui in trãsitu ⁊ pfunctorie de nobilitate sapie q̃ est veri dei cultus. ꝫ cõmemoraui in corde meo. ħ est: memoriã perfectã generaui mihi de ea vt possem facili⁹ cogitare qñ vellẽ. qꝛ illa q̃ scimus in memoria ↄsideram⁹ qñ volumus: sicut diciꝛ. iij. de aĩa. Sic ergo patet ꝙ intẽse de ea recogitauit. Scḋo oñdit q̃les ꝟtutes in ea ponderauit: ⁊ sunt q̃nq̃. Dat eñi sapiẽtia pfectionẽ multiplicẽ sapienti: cognitiõeꝫ ꝟitatꝭ q̃tũ ad itellectũ: delectationẽ iocũditatis q̃tũ ad affectũ: ↄuersationẽ honestatis q̃tũ ad effectũ: discretionẽ ambiguitatꝭ in disputãdo: ⁊ declarationẽ difficultatꝭ in p̄dicãdo. Dicit ḡ ꝙ cogitãs ḋ sapia aĩaduertit qm̃ imortalis ẽ sapia in cogitatiõe: qꝛ vera sapia ẽ ḋ eternis ⁊ necessarijs. Scḋo hꝫ delectatiõem iocũditatꝭ. vñ subdit: Et in amicitia illi⁹ ẽ delectatio bona. Unde dicit Arist. x. ethi. ꝙ phĩa videꝛ hr̃e admirabiles delectatiões. Est aũt phĩa amor sapie. Delectatio eñi in sapia ẽ magna: qꝛ q̃to magis amaꝛ: tãto suauior iueniꝛ. Eccĩ. xxiiij. Qui edũt me adhuc esuriẽt: diĉ sapia ad lrãm. Et iõ Prouer. v. In amore illi⁹ delectare iugiter. ¶ Tertio sapia dat hõi cõuersationẽ honestatis q̃tũ ad effectũ. Et quãtũ ad hoc sbdit: Et in opib⁹ manuũ illi⁹ honestas sine defectiõe. j. Corl. xiiij. Oĩa honeste ⁊ ſm ordineꝫ fiãt in vobis. Uñ de sapia dictũ est. ca. vij. Uenerũt mihi oĩa bona pariter cũ illa: ⁊ innumerabilꝭ honestas p manũ illi⁹. Nec mirꝫ qꝛ Eccĩ. xxiiij. Flores mei fruct⁹ honoris ⁊ honestatꝭ. Quarto sapia dat discretionẽ ambiguitatꝭ in disputãdo. Et quãtũ ad hoc dicit sic: Et in certamine loq̃le illi⁹ sapia. Oportet eñi circa veri

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0273
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG